

Udskriftsdato: 16. december 2025

KEN nr 9186 af 15/01/1993 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-4-93 om betaling - ophold i døgninstitution - surrogat for varetægtsfængsling - domstolsbeslutning - kommunalbestyrelsens kompetence

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 20851-89

Ankestyrelsens principafgørelse O-4-93 om betaling - ophold i døgninstitution - surrogat for varetægtsfængsling - domstolsbeslutning - kommunalbestyrelsens kompetence

Resume:

Forældrene til et barn, der var under 18 år, kunne ikke afkræves betaling for barnets ophold i en døgninstitution for børn og unge som et varetægtssurrogat.

Ankestyrelsen lagde til grund, at anbringelsen ikke havde fundet sted som følge af en beslutning truffet af kommunalbestyrelsen om anbringelse uden for hjemmet. Der var derimod tale om en anbringelse efter retsplejelovens regler om varetægtsfængsling.

Ankestyrelsen ophævede derfor sin tidligere afgørelse, hvorefter betaling for udgifterne i forbindelse med anbringelsen var blevet henført under bistandslovens betalingsregler.

Kassation:

Der er kommet nye regler på området

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 829 af 1. oktober 1992 - § 100

Note:

*) Note: Denne SM erstatter SM O-29-90, som vil udgå ved førstkommande revision

Sagsfremstilling:

Et barn, P, der var under 18 år, blev varetægtsfængslet i 7 dage og fik på grund af sin alder ophold i en døgninstitution for børn og unge.

Ankestyrelsen tiltrådte kommunens og nævnets afgørelse om, at forældrene skulle betale for barnets ophold efter bistandslovens almindelige betalingsregler. Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at anbringelsen med rette var henført under bistandsloven.

Forældrene indbragte sagen for Folketingets Ombudsmand, der hen stillede til Ankestyrelsen, at sagen blev genoptaget.

Ombudsmanden var af den opfattelse, at opholdet var besluttet af en domstol som et varetægtssurrogat. Ombudsmanden fandt derfor, at bistandslovens regler ikke kunne finde anvendelse i den foreliggende situation, hvorfor der ikke var hjemmel til at pålægge forældrene at betale for den unge persons ophold i varetægtssurrogat.

Ankestyrelsen genoptog sagen og behandlede den i principielt møde med henblik på, om anbringelsen havde fundet sted efter bistandslovens regler.

Afgørelse:

Ankestyrelsen ophævede den tidligere truffe afgørelse, hvorefter spørgsmålet om betaling for den unges ophold på døgninstitutionen under bistandsloven med rette var henført under bistandslovens regler herom.

Ankestyrelsen lagde ved den ændrede afgørelse vægt på, at den unges ophold på døgninstitution ikke havde fundet sted som følge af en beslutning truffet af kommunalbestyrelsen om anbringelse uden for hjemmet i henhold til bistandslovens regler herom. Afgørelsen var derimod truffet i henhold til retsplejelovens regler om varetægts fængsling.

Der var derfor ikke, efter bistandslovens § 33, stk. 1, nr. 3 og § 100, samt i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 861 af 11. december 1986, hjemmel til at henføre betalingsspørgsmålet under bistands lovens regler og dermed heller ikke hjemmel til at afkræve forældrene betaling for opholdet.